

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418202121
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8418202121.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XXX, XXX XX U. U. P., o zaplatenie 3.073,67 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 10Csp/157/2018-99 zo dňa 17.06.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok v napadnutej časti vo výroku II. povoľujúcej splácanie dlhu v mesačných splátkach a vo výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti

II. Zrušuje sa rozsudok vo výroku IV o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:

„ I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 81,74 Eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.534,85 Eur, úroky z omeškania vo výške 3,59 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.716,59 Eur od 28.07.2018 do 03.09.2018, zo sumy 2.616,59 Eur od 04.09.2018 do 12.10.2018, zo sumy 2.562,35 Eur od 13.10.2018 do 20.03.2020 a zo sumy 2.534,85 Eur od 21.03.2020 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 90,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 43,66 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.073,67 eura, úrok vo výške 77,30 eura, úroky z omeškania vo výške 3,59 eura, úrok vo výške 9,09 % ročne zo sumy 3.213,67 eura odo dňa 24.07.2018 do 24.07.2018, zo sumy 3.173,67 eura od 25.07.2018 do 03.09.2018 a zo sumy 3.073,67 eura od 04.09.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.213,67 eura odo dňa 24.07.2018 do 24.07.2018, zo sumy 3.173,67 eura od 25.07.2018 do 03.09.2018 a zo sumy 3.073,67 eura od 04.09.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 77,30 eura od 24.07.2018 do zaplatenia, poplatky za poistenie vo výške 12,- eur a nahradiť mu trovy konania.

1.2. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

1.3. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 19.01.2017 v zákonom predpísanej písomnej forme, pričom nebolo sporné, že žalovanému na jej základe bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4.000,- eur. Zo žalobcom predložených prehľadov splácania úveru žalovaným vyplýva, že žalovaný celkovo zaplatil na vrátenie úveru doposiaľ sumu 1.465,15 eura. Bol toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko

uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), teda celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

1.4. Dospel k záveru, že veriteľovi z úveru vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy, t.j. 4.000,- eur, a keďže z tejto sumy žalovaný úhradami pred podaním žaloby a po podaní žaloby doposiaľ uhradil len časť vo výške 1.465,15 eura, ako dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplataenia nevrátenej časti úverovej istiny, t.j. v časti zaplataenia istiny 2.534,85 eura (4.000,- eur - 1.465,15 eura), tiež v časti zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 3,59 eura z omeškaných splátok splatných do júla 2018 a tiež v časti úroku z omeškania z nevrátenej úverovej istiny v žalobcom požadovanej sadzbe 5 % ročne, avšak so začiatkom omeškania žalovaného so zaplataením celej nevrátenej úverovej istiny až odo dňa 28.07.2018.

1.5. V časti úroku z omeškania požadovaného za dobu pred 28.07.2018 a zo sumy nad 2.716,59 eura žalobu zamietol a nepriznal ani úrok z omeškania z úrokov, keďže pre bezúročnosť úveru nárok na úroky veriteľovi vôbec nevznikol. Zároveň žalobu zamietol aj v časti požadovaného poplatku za poistenie vo výške 12,- eur, nakoľko úver žalobcu je bezúročný a bezpoplatkov.

1.6. Z týchto dôvodov priznal žalobcovi len nárok na vrátenie čistej nevrátenej úverovej istiny a úrokov z omeškania. V časti požadovaných úrokov a poplatkov, ako aj úroku z omeškania zo zosplataenej istiny za čas pred 28.07.2018 a zo sumy nad 2.716,59 eura žalobu zamietol.

1.7. Zároveň povolil žalovanému splácať dlh v splátkach vo výške 90,- eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa jeho názoru ide o primeranú výšku splátky k výške dlhu, rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ktorý ako veľká banka nebude tým neprímerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, ako i žalovaného a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

1.8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.2 v spojení s § 256 ods.1 v súlade s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 43,66 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v rozsahu výroku III. a v časti, ktorou súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoCsp/8/2020 zo dňa 29.6.2020, pričom uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu matematickému výpočtu celkových nákladov spojených úverov, keď do sumy 43.453,52 eura započítal 17.000,- eur ako istinu a túto sčítal so sumou 26.453,52 eura, teda opätovne zistenou aj s úrokom, pretože suma 26.453,52 eura pozostávala zo splátky 244,94 eura (istina + úrok x 108 (počet splátok)). Mal za to, že aj predmetná zmluva obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň namietal, že výška splátky musí byť určená primerane tak, aby splátky neoprávneným spôsobom nezasiahli do práv žalobcu a v konečnom dôsledku aj žalovaného neúmerným predlžovaním splatnosti tým, že bude zaviazaný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. Výhoda poskytnutá žalovanému v podobe umožnenia uhradiť dlh v neprímerane nízkych splátkach je zjavne neprímeranou oproti nevýhodnosti postavenia žalobcu a porušuje rovnosť účastníkov konania v občianskoprávných vzťahoch v zakotvenú v ustanovení § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal o povolenie splácať dlh v mesačných splátkach po 90,- eur s tým, že sa bude snažiť splácať dlh v splátkach až do úplného zaplataenia.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že sa k možnosti úhrady dlhu v splátkach vyjadril vo svojich skorších podaniach, na ktoré odkázal v celom rozsahu. Zároveň poukázal na to, že žalovaný svoju majetkovú situáciu nepreukázal žiadnym spôsobom.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu poukázal na svoje skoršie vyjadrenie a na svoju nepriaznivú ekonomickú situáciu.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že tento neuvádza žiadne nové a podstatné skutočnosti, ku ktorým by sa mal vyjadriť. Taktiež uviedol, že naďalej trvá na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a na odvolaní, ktoré je podľa jeho názoru dôvodné.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok II napadnutého rozsudku v časti splatnosti, zamietavý výrok III., ako aj súvisiaci výrok IV. o trovách konania. Keďže výrok, ktorým bolo konanie čiastočne zastavené a výrok, ktorým bolo žalobe vyhovené žalobca v odvolaní nenapadol, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

10. Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému priznať výhoda splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (R 117/1967).

11. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný bol v registri Sociálnej poisťovne od 01.01.2018 do 04.03.2018 evidovaný ako zamestnanec s nepravidelným príjmom, ktorý nepoberá žiadne dávky dôchodkového, nemocenského, úrazového poistenia a nepoberá ani poistenie v nezamestnanosti.

12. Odvolací súd po preskúmaní majetkových a sociálnych pomerov žalovaného dospel k záveru o oprávnenosti povolenia splátok. Pri majetkových pomeroch žalovaného je preňho nemožné uhradiť rozsudkom priznanú sumu jednorazovo, čo by viedlo k tomu, že žalobca by si svoj nárok vymáhal v exekučnom konaní, čo by spôsobilo pre žalovaného ďalšie navýšenie dlhu o trovy exekúcie. Naproti tomu žalobca je podnikajúci subjekt, ktorému povolením nižších mesačných splátok nevznikne žiadna škoda. Povolením nižších mesačných splátok bude žalobcovi splatená celá dlžná suma priznaná rozsudkom, vrátane úrokov z omeškania, len v dlhšom časovom horizonte. Ak by aj odvolací súd nepovolil splátky, v konečnom dôsledku by to pre žalobcu nemalo žiaden význam, keďže vzhľadom k nepravidelnosti príjmu žalovaného spôsobeného možnosťou pracovať len sezónne, jeho príjem mu nedovoľuje vyplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

13. Na dôvažok, ak sa žalovaný omešká čo i len s jednou splátkou, môže sa žalobca domáhať jednorazového zaplatenia dlhu.

14. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, ako aj pomery žalobcu odôvodňujú povolenie splátok vo výške 90,00 Eur mesačne.

15. Z týchto dôvodov je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak pri rozhodnutí o výške mesačných splátok poskytol ochranu slabšej zmluvnej strane, ktorou žalovaný ako spotrebiteľ nesporne je. Žalovaný sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, bolo pre neho devastujúce.

16. Odvolací súd sa zároveň stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), nakoľko uvedený zákon v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (19.01.2017) jasne predpisoval v § 9 ods.2

písm. k) ako náležitosť zmluvy ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Odvolací súd poukazuje na znenie § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že ak žalobca uviedol v zmluve síce sumu zodpovedajúcu celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale s uvedením, že ide o celkové náklady spojené s úverom, čo podľa zákona sú dva odlišné pojmy, nemôže ísť o platne dojednanú náležitosť, a preto takto uvedený údaj (náležitosť zmluvy) je neurčitý a treba naňho hľadieť akoby v zmluve uvedený vôbec nebol (§ 37 ods.1 Občianskeho zákonníka).

17. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti povoľujúcej splácanie dlhu v mesačných splátkach a v zamietavom výroku III. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

18. Súd prvej inštancie odôvodnil priznanie náhrady trov konania žalobcovi uvedením § 255 ods. 2 CSP a striktné konštatovaním, že vo veci mal žalobca úspech vo výške 71,83 %, žalovaný vo výške 28,17 %, preto žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 43,66 %.

19. Odvolací súd uvádza, že náhrada trov konania nemá smerovať k potrestaniu neúspešného účastníka, ale k tomu, aby úspešnej strane boli kompenzované náklady potrebné k účelnému uplatneniu alebo bráneniu práva (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 988/12 zo dňa 25.07.2012).

20. Úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade nákladov podľa výsledku sporu, ale zvážiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov.

21. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

22. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s uvedenými skutočnosťami ako s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré zakladajú aplikáciu ust. § 257 CSP.

23. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

24. Keďže nedostatočne zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o trovách konania s tým, že posúdi, či vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé. Už nateraz je zrejma nelichotivá majetková situácia žalovaného, ktorá napokon viedla k povoleniu splácania dlhu.

26. Prvoinstančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).